

Svarudkastet udarbejdes herefter af det relevante ressortministerium, i samarbejde med Justitsministeriet og Udenrigsministeriet. Svarudkastet drøftes i Juridisk Specialudvalg, som foretager en endelig juridisk vurdering, som danner grundlag for den videre beslutningsprocedure.

Justitsministeriet er formand for Juridisk Specialudvalg. Udenrigsministeriet, Miljø- og Energiministeriet, Erhvervsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri samt Økonomiministeriet er faste medlemmer af udvalget. Andre ministerier deltager i udvalgets møder efter behov.

Det er min opfattelse, at Juridisk Specialudvalg dækker regeringens behov for juridiske vurderinger i traktatkrænkelssager og i andre sager vedrørende EU-retlige spørgsmål. Dette gælder også i den foreliggende sag vedrørende emballagedirektivet.

Spm. nr. S 720

Til miljø- og energiministeren (29/6 98) af:
Svend Aage Fauherholdt (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor de normale procedurer for at advare beboerne ikke blev fulgt i forbindelse med vandforureningen i Københavns Nordvestkvarter, og om ministeren vil indskærpe proceduren?«

Begrundelse

I forbindelse med vandforureningen i Nordvestkvarteret blev folk kun orienteret gennem radioen og kunne dagen efter læse om forureningen i deres avis. Den normale procedure er, at embedslægen beder politiet om at orientere beboerne bl.a. ved at stemme dørklokker og ved brug af højtalervogne. Det skete ikke. I bydelen bor der mange udlændinge, og de har ikke haft nogen mulighed for at blive advaret, hvis de ikke kan forstå dansk.

Hvis forureningen havde været større, kunne det efter spørgerens mening have fået katastrofale konsekvenser. Derfor vil det samtidig være på sin plads at indskærpe, at proceduren skal overholdes, ikke mindst på baggrund af at man i starten ikke kunne vide noget om, hvor omfattende forureningen var.

Svar (7/7 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende:

»I henhold til beredskabsloven (lov nr. 1054 af 23. december 1992) skal kommunalbestyrelsen udarbejde en samlet plan for kommunens civile beredskab, herunder en beredskabsplanlægning for vandforsyningsområdet. Civilforsvarsstyrelsen udgav i 1975 »Retningslinier for teknisk tjeneste (vandforsyningen)« der nærmere redegør for grundlaget for den kommunale beredskabsplanlægning på vandforsyningsområdet.

Der er ikke i henhold til lovgivningen fastsat noget krav om hvordan og i hvilket omfang befolkningen skal underrettes i tilfælde af en forurening af vandforsyningen. Hvorledes underretningen skal ske afgøres således af kommunalbestyrelsen i samråd med embedslægen og afpasses den konkrete forureningssituation.

I det konkrete tilfælde er det således Stadsrådgiveren og Københavns Vand, der efter at have rådført sig med Sundhedsstyrelsen, Beredskabsstyrelsen og Politiet har vurderet forureningen, og hvilke foranstaltninger der var nødvendige. Det er Stadsrådgiverens og Sundhedsstyrelsens opfattelse, at der var tale om en mild forurening. Informationen til borgerne blev derfor foretaget gennem radio, tekst TV og dagspressen og ikke gennem højtalervogne. Særligt følsomme grupper (hospitaller, plejehjem og børneinstitutioner) blev informeret individuelt med det samme. Retningslinierne for information af borgerne er således blevet fulgt.«

På baggrund af ovennævnte finder jeg ikke anledning til at indskærpe proceduren over for Københavns kommune.

Ad spm. nr. S 424

Fra socialministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tove Fergo stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 1659, lød således: